

"občasny

Zpravodaj školy rapotické"

www.rapo-school.org

Zima sice ještě? neskončila,

ale od podzimu už jsme poměrně daleko a my musíme dohnat informační dluh, který máme vůči našemu čtenáři od minulého zpravodaje a to i zprávami podzimními. Událo se toho opět docela hodně o čem vás chceme zpravit na těchto dvou stranách drobnotextu. Pohodlně se tedy posaďte a nechtejte se ničím a nikým rušit při čtení našeho jubilejního třicátého vydání školního zpravodaje.

zima 2010/11

ŠKOLNÍ ZVONEK

Den letectva přiletěl

později... a s ním mluvčí letecké základny

z Náměště nad Oslavou paní Formánková a mladý, leč zkušený a mnoha akcemi oštěřený pilot vrtulníku nadporučík Mienca. Ač byla beseda poměrně technicky náročná, bylo vidět zejména u chlapecké části osazenstva, že znalosti z tohoto oboru mají na svůj věk nad očekávání. Poutavé byly také videoukázky letů a přípravy na létání a absolutním hitem celého dopoledne bylo testování pilotní přilby a nafukovacích kalhot. Pozvání na základnu k bližší prohlídce letadel, vrtulníků a ukázce pouštění dravců před létáním jsme s díky přijali a těšíme se na červen, kdy tuto návštěvu uskutečníme.

svat Václave, patroně náš, díky ti za den volna!

Mohli jsme chutně zvolati neprodlevně potěš, což byla ukončena poslední z kapitol do poledna svatováclavského. A v čem ony kapitoly tkvěly? Vyhledávání faktografických údajů na síti všech sítí, dovednosti rytířské i um panen lepých, ražba denáru Svatováclavského, zhotovení Svatováclavské koruny ... a jako obcerstvení? Svatováclavský Arn-M-oštl "Ten mostík má svůj zvláštní ráz, zprvu trpký, ale milý zas - my, myslím, jsme se už vpili!" "Nu vidíš, králi: tak náš lid! Má duši zvláštní - trochu drsná zdá se - však kvete po svém, v osobité kráse - ach přitiskneš svůj k němu ret a neodtrhneš více!"

Rostou na dubu žaludy?

Pravda je, že nerostou. Alespoň ne letošního neúrodného roku. A tak náš jinak ušlechtilý cíl nenabyl naplnění a pro chlupáče a štětináče v lese žijící jsme nakonec nic na zimní přilepšení nenabírali. To bylo sice mrzuté zjištění, ale alespoň jsme se prošli lesem, prohlédli si krmelec i zásyp, sebrali nějaký ten suchohřib, který do lesa patří a nějaký ten odpadek, který do lesa nepatří a taky si na čerstvém vzduchu trochu pohráli.

Keramická ochutnávka

v dílnách paní Sobotkové proběhlo ve dvou etapách, pro dvě věkové kategorie. Zatímco ti starší (na obrázku) jsou již poměrně zkušenými tvůrci, pro malé prvňáčky to byla ve většině případů keramická premiéra a zároveň námět pro podání přihlášky do keramického kroužku.

Chcete "Školní zvonek" dostávat elektronicky? .. zašlete požadavek na rapo_school@iol.cz

Halloweenská kola v oranži ...

aneb, čím více v oranžovém, tím větší bodový přínos pro družstvo. A pak také nějaká ta duchařská malůvka na tváři bodové skóre zvedne a to se pro celkové prvenství hodí a počítá. A soutěžení samo? Výukový trochu strašidelný pracovní list, strašidelné schody s úkoly pro jednotlivé ročníky (mimochodem, čtvrtáci a pátáky, to kouzelné zaklínadlo bylo pro povzbuzení sebevědomí a znělo přesně takto: "Vzývám vás síly vody a vzduchu, popřejte přání mému sluchu. Dej sílo ohně a země, ať můj sen splní se ve mě.") Následoval halloweenský bowling v duchu sraží si dýni svoje duchy. Ti starší si vyzkoušeli ještě jednu disciplínu a tou bylo lovení plovoucích jablek ústy. Naštěstí se nikdo neutopil. Druhý den vyvrcholilo soutěžení mumifikací a dýňodlabáním.

Mumifikace... tedy bez tradičních prvků jako vyjmutí vnitřností a vydlabání mozku nosní dírkou. Zde šlo, v rámci halloweenských soutěží, o prosté ovinutí člena soutěžního družstva rolíčkou toaletního papíru. **...dýňodlabky** (čili žáci i dospělci dýni dlabající) nastoupili k této činnosti hned po obědě téhož dne.

Hodina zpívání Jaroslava

Uhlíře a taky naše. Zpívat si kouzelné pohádkově známé písničky Jaroslava Uhlíře a ještě k tomu s Jaroslavem Uhlířem a dalšími několika sty dětí z Třebíče a okolí jsme si vyjeli jednoho krásného listopadového dne. A zpívalo se jako o závod. Sálam zněly písničky, které nás nenechávaly v klidu a tak jsme při "Pramen zdraví z Posázaví", "Pod dubem, za dubem", "Není nutno" a dalších peckách řvali, dupali a hulákali ... a to s radostí a potěšením samému mistrovi.

Podzimní a perníčkoví = tvořiví děti

tradičně perfektně připravené. Ta první paní Polehlovou, při níž s pomocí dalších přítomných maminek vznikaly pod rukami dětí fantastické přírodninové výrobky, proběhla v říjnu. A ta druhá v prosin-

ci již ve spolupráci paní Chalupové, Kosinové a Polehlové, při níž se tvořilo vše, co lze vytvořit z perníků a zdobilo se sladkou cukrovou polevou.

A přet? třeba o tom ...

... kterak jsme anděla s čertem uvítali ...
... kterak jsme bruslit do Náměště Jezdili ...
... kterak jsme při vítání občánků vystupovali ...
... kterak jsme novou jídelnu za pomoci peněz sponzorských vybavili

MRAZÍK

V hlavních rolích T. Kosiněnko, Kaťuša Chadimovna, Anina Kopuletovna, Jitka Maximičovna a výčet představitelů rolí by mohl pokračovat dále, což nemůže pro nedostatek prostoru zde.

Proto jen bravo a díky všem našim malým hercům, kteří s trémou, ale i bez trémy (ti již více zkušenosti) nesli svoji hereckou kůži na trh ve dvou po sobě jdoucích představeních sehraných na prknech, která znamenají svět, v naší tělocvičně v přítmi a pod upřenými pohledy plného sálu diváků, v neděli 19. prosince. A věty jako: "Už je ti teplo děvče? Co chceš, zblázníš ses? Nohy i ruce mi mrznou ..." rozpoutaly výbuchy smíchu a potlesk uznání ...

Poděkování

Na vstupném z obou divadelních představení bylo vybráno krásných 3 093 Kč. Všem dárcům za jejich štedrost děkujeme, stejně jako děkujeme firmám i soukromým osobám, které nám v průběhu loňského roku vyjádřili přízeň finančně i jinak. Děkuje zejména firmám AVES, Thermona, HORT, POLEHLA, Na-Net, Restaurace U Rambousků a POOR a také OÚ Sudice, který našim hercům přichystal vánoční dárkové balíčky.

Myslíme ekologicky.
Používáme recyklovaný papír!

www.rapo-school.org

